

*Роман Подзерей,
Оксана Санду,
Анастасія Франко*

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ

Життєдіяльність людини залежить від природних ресурсів: повітря, водних та ґрунтових ресурсів, сировини для промисловості. Вплив людини на навколишнє середовище є перетворюючим, причому далеко не завжди в кращу сторону. Тому охорона природи і збереження природного середовища є однією з головних проблем людства, особливо в сучасних умовах.

Антропогенний вплив на біосферу неухильно збільшується через масштабне використання природних ресурсів, обумовлене промисловою революцією. Наслідком такого впливу стало виникнення багатьох екологічних проблем.

Промисловий вплив на атмосферу викликає зменшення кількості кисню і збільшення вуглекислого газу. Негативним явищем також є «парниковий ефект» та збільшення середньої температури атмосфери. Значним джерелом забруднення навколишнього середовища є автотранспорт який викидає в атмосферу шкідливі забруднювачі – чадний газ, оксиди азоту, сірки, що згубно діють на життєдіяльність рослин і тварин, загибелі живих організмів. Крім цього, значним забруднювачем є підприємства хімічної промисловості.

Згідно впливу на організм людини забруднення атмосфери поділяються на:

- фізичні – радіоактивне випромінювання, тепловий вплив, шум, низькочастотні вібрації, електромагнітні поля,
- хімічні – наявність хімічних речовин та їх сполук.

Викиди до атмосфери забруднюючих речовин характеризуються за чотирма ознаками:

- агрегатним станом;
- хімічним складом;
- розміром часток;
- масовою витратою забруднюючої речовини.

Забруднюючі речовини викидаються в атмосферу у вигляді суміші пилу, диму, туману, пари і газоподібних речовин. Джерела викидів поділяються на:

- природні – зумовлені природними процесами;
- антропогенні – результат діяльності людини [2, с. 67].

Життєдіяльність та нормальне функціонування людства практично повністю залежить від стану водних ресурсів.

Джерела забруднення водних об'єктів поділяються на природні і антропогенні. До природних відносяться:

- атмосферні опади;
- гідросферні елементи (озера, притоки, ґрунтові і підземні води);
- літосферні елементи (розвиток ерозійних процесів).

До антропогенних належать:

- промислові (промислові стічні води, води забруднених територій підприємств, звалища промислових відходів);
- комунальні (скидання господарсько-побутових стічних вод, території населених пунктів, звалища побутових відходів);
- сільськогосподарські (надходженням з полів решток органічних та мінеральних добрив, пестицидів);
- транспортні (всі види транспортних засобів, автодороги, трубопроводи).

Нераціональне ведення сільськогосподарського виробництва призводить до зниження родючості ґрунтів та зменшення урожайності сільськогосподарських культур. Ґрунт є ресурсом, який піддається значній експлуатації та забрудненню. Нераціональне сільськогосподарське виробництво є основною причиною зменшення площ родючих земель. Забруднення, заболочування, підкислення та засолення сприяють різкому погіршенню нормального функціонування системи ґрунт – рослина – людина – біосфера. Глобального характеру набуло забруднення ґрунтів важкими металами, які негативно впливають на родючість ґрунту, знижуючи гумусний стан, кількість мікроорганізмів, структуру, кислотність.

Водна ерозія і дефляція, як основні причини деградації ґрунтового покриву виникли при неадаптованій господарській діяльності до умов природного середовища внаслідок надмірної розораності території, інтенсифікації сільськогосподарського виробництва, скорочення біологічної різноманітності екосистем.

Отже, використання природних ресурсів має здійснюватися з додержанням обов'язкових екологічних вимог [2]:

- раціонального і економного використання природних ресурсів на основі широкого застосування новітніх технологій;
- здійснення заходів щодо запобігання псуванню, забрудненню, виснаженню природних ресурсів, негативному впливу на стан навколишнього природного середовища;
- здійснення заходів щодо відтворення відновлюваних природних ресурсів;
- застосування біологічних, хімічних та інших методів поліпшення якості природних ресурсів, які забезпечують охорону навколишнього природного середовища і безпеку здоров'я населення.

Список використаних джерел

1. Василенко І. А., Півоваров О. А., Трус І. М., Іванченко А. В. Урбоекологія: підручник. Дніпро: Акцент ПП, 2017. 309 с.
2. Вернадский В. И. Біосфера. М.: Мысль, 1967. 316 с.
3. Закон України «Про природно-заповідний фонд України» від 16.06.1992 р. № 2456-ХІІ.

Ольга Подобедова

КОМУНІКАТИВНА СИТУАЦІЯ І МОВЛЕННЄВІ АКТИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ НЕБАЖАНОЇ ДІЇ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

При всій важливості враховувати мовні засоби вираження авертивної семантики ще більш важливим є аналіз функціонування таких висловлювань у конкретній мовленнєвій ситуації. Звернення до аналізу екстралінгвістичних факторів диктується соціальним характером комунікативного процесу, оскільки мовленнєва діяльність відбувається в соціальних умовах. Таким чином, лише прагматичні параметри ситуації (хто, кому, за яких умов, навіщо, чому говорить), які відповідають умовам, у яких відбувається ситуація, у поєднанні з мовними одиницями дозволяють мовцю якомога точніше передавати свій намір, а слухачу – правильно визначати відтінок зверненого до нього спонукання в кожному конкретному випадку.

Мотивом спонукання, представленого в застереженні, є прагнення мовця попередити небезпечну чи невігідну для адресата ситуацію, тому мовленнєві акти попередження можуть уживатися в будь-якій рольовій структурі комунікативної ситуації. Попередження реалізується найчастіше в соціально-нормативних ситуаціях, де ролі розподіляються за такою схемою: мовець – «рятівник», слухач – «жертва», де метою «рятівника» є спроба спонукати «жертву» не робити певної дії через її несприятливість для останнього. Намір мовця, таким чином, має на увазі позитивну бенефактивність для слухача. Так, у наступному прикладі в ролі «рятівника» через свій професійний обов'язок виступає адвокат:

L'avocat: – Si votre union présumée avec une jeune femme n'était pas une solidité, la secte vous attaquerait. N'oubliez pas aussi, qu'en cas de mariage avec une étrangère, l'office d'immigration lancer une enquête... [4, с. 45].

Очевидно, що використання мовленнєвих актів попередження є найбільш доречним при зверненні старшого за статусом (за віком, соціальним станом) до молодшого при близькій психологічній дистанції і в невимушеній обстановці спілкування. Однак у ситуації безпосередньої небезпеки для адресата роль «рятівника» може взяти на себе будь-яка особа, незалежно від її статусу, положення в суспільстві, віку. Наприклад,